

מסכת בבא קמא

פרק ח משנה א

החובל בחברו חייב עליו משום חמשה דברים, בנזק, בצער, ברפוי, בשבת, ובבשת. בנזק כיצד. סמא את עינו, קטע את ידו, שבר את רגלו, רואין אותו כאלו הוא עבד נמכר בשוק ושמין כמה היתה יפה וכמה היא יפה. צער, כואו בשפוד או במסמר, ואפלו על צפרנו, מקום שאינו עושה חבורה, אומדין כמה אדם פיוצא בזה רוצה לטל להיות מצטער כף. רפוי, הבהו חייב לרפאתו. עליו בו צמחים, אם מחמת המכה, חייב. שלא מחמת המכה, פטור. חיתה ונסתרה, חיתה ונסתרה, חייב לרפאתו. חיתה כל צרכה, אינו חייב לרפאתו. שבת, רואין אותו כאלו הוא שומר קשואין, שפכר נתן לו דמי ידו ודמי רגלו. בשת, הפל לפי המביש והמתביש. המביש את הערם, המביש את הסומא, והמביש את הישן, חייב. וישן שביש, פטור. נפל מן הגג, והזיק וביש, חייב על הנזק ופטור על

הַבִּשְׁת, שְׁנֵאֶמֶר (דברים כה) וְשִׁלְחָה יָדָהּ וְהִחֲזִיקָה בְּמִבְשָׁיו,
אִינוֹ חַיֵּב עַל הַבִּשְׁת עַד שֶׁיִּהְיֶה מִתְכַּוֵּן:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org